GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Les lliçons d'un malson.

Opinió | 23/07/2012 | 23:34

El pitjor de tot: la tràgica pèrdua de vides humanes.

Passen les hores i el malson no s'acaba. L'Alt Empordà està vivint encara una duríssima situació que deixarà una estela de patiment per molt temps. El pitjor de tot: la tràgica pèrdua de vides humanes. També la pèrdua del fruit de l'esforç de moltes altres vides : masos, boscos, conreus, ramats, bestiar, cases, fauna, vegetació ... en un moment econòmicament tan dur. I la pèrdua de riquesa paisatgística tan valuosa, i... Pèrdues que es produeixen en molt poques hores, en minuts, algunes irreparables, d'altres que , si es poden recuperar, serà només després d'un llarg esforç.

Discutirem sobre l'operatiu de l'extinció, sobre el treball dels funcionaris , bombers, policies, ... i els voluntaris, ADFs,... Segurament molts dels que en els darrers dies han clamat contra els funcionaris s'hi pensaran un xic més, després de veure com els bombers lluiten contra els elements durant el malson d'un gran foc com aquest. Bombers, mossos, agents rurals, acompanyats dels alcaldes i regidors dels pobles, herois també, denostats, insultats, polítics declarats inútils i en vies d'extinció en les darreres setmanes . Potser ara mirarem amb uns altres ulls la compareixença que varen fer un grup de bombers al Parlament de Catalunya el mes de febrer d'enguany , que circula, també, per la xarxa, explicant els efectes sobre el cos de les retallades pressupostàries. Sense la forta inversió que es va fer en els anys 2004 a 2009 en equipament, vehicles, parcs (qualificada de malbaratament, amb posterioritat) ... els efectes dels retalls seria encara molt pitjors.Funcionaris, polítics, servidors públics, lluny del tòpic, han demostrat i demostren, un cop més, què vol dir, i quin valor té el bon servei públic.

Discutirem també sobre les causes, però fora bo que ho féssim amb la calma que requereix un fet tan greu. N'hi ha algunes que són les desencadenants: en un context de vent tan intens, de sequedat ambiental tan acusada i d'altes temperatures, qualsevol imprudència és potencialment la metxa detonant. Però la bomba, el gran risc, és l'estat del bosc, i sobre això també cal parlar-ne. La bona fe està a la base de la voluntat de reforestació que s'estén per les xarxes. Segurament, però, cal pensar un xic més. "Un català, un arbre" o "un català, un podall".Parlem-ne, des del major respecte per la bona intenció que hi ha al darrera de tota iniciativa constructiva. El que cal és que l'energia que avui corre per la xarxa no desaparegui quan el remolí de l'actualitat , s'endugui el hashtag #focemporda i el substitueixi per un altre.

Pel camí molts catalans hauran descobert l'existència de l'Alta Garrotxa, una vasta regió dels Prepirineus orientals, d'uns 400 km2, majoritàriament espai d'interès natural (32.864,57 hectàrees són PEIN) a cavall de l'Alt Empordà, la Garrotxa i el Ripollès. La diversitat i la complexitat geomorfològica d'aquest espai natural protegit constitueix un paisatge espectacular i ple de contrastos, abrupte i de difícil accés. "Si el foc hi entra", hem sentit dir aquests dies, "serà una tragèdia". És cert, es tracta d'un espai que recull perfectament l'etimologia del mot garrotxa " terra aspra, trencada, de mala petja". Potser és hora, ara, de parlar-ne també.

Totes aquestes realitats les hem pogut veure altres vegades. La darrera, la primera setmana d'agost de 2006, quan cinc focs a l'Empordà en una mateixa setmana de forta tramuntana varen afectar Campmany, Biure, Pont de Molins, Llers, Vilarnadal, Espolla, Boadella, Terrades, Siurana , Palau de Santa Eulàlia, Navata, Cabanelles, Ventalló, Viladamat, Garrigoles, Albons i

La Tallada . Jo era llavors Delegada del Govern a Girona i els vaig viure des de dins. Es va treballar molt i bé . Afortunadament en aquella ocasió, els focs no varen arribar a ser tan greus: no hi va haver víctimes mortals, ni tanta superfície cremada. Aquells dies d'agost vaig poder viure i acompanyar l'esforç i la dedicació de tots aquests herois i heroïnes dels que us parlava i us asseguro que ho recordaré mentre visqui.

Les reflexions posteriors apuntaven en la bona direcció, sempre sol ser així. Avui, però, tornem a tenir boscos molt bruts, poca gestió forestal i, per tant, una quantitat ingent de biomassa combustible acumulada. Fora bo que aquest cop, tenint present el drama terrible que estem vivint, fóssim capaços d'aprendre dels errors.

*Pia Bosch i Codolà
Portaveu del PSC a l'Ajuntament de Girona
Ex-Delegada del Govern de la Generalitat a Girona

Autor: PIA_B
PIA_B

https://gironanoticies.com/noticia/21172-les-llicons-dun-malson.htm